

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 1501/2022
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца 1. АА из ..., 2. ББ из ..., 3. ВВ из ..., 4. ГГ из ..., 5. ДД из ..., 6. ЂЂ из села ..., ..., 7. ЕЕ из ..., 8. ЖЖ из ..., 9. ЗЗ из ..., 10. ИИ из ..., 11. ЈЈ из ..., 12. КК из ..., 13. ЛЛ из ..., 14. ЉЉ из ..., 15. ММ из ..., 16. НН из ..., 17. ЊЊ из ..., 18. ОО из ..., 19. ПП из ..., 20. РР из ..., 21. СС, из ..., 22. ТТ из ..., 23. ЋЋ из ..., 24. УУ из ..., 25. ФФ из ..., 26. ХХ из ..., 27. ЦЦ из ..., 28. ЧЧ из ..., 29. ЏЏ из ..., 30. ШШ из ..., 31. АА1 из ..., 32. ББ1 из ..., 33. ВВ1 из ..., које све заступа Владимир Перовић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Министарство привреде, Регистар акције и удела, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради откупа акција и исплате цене, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 2885/21 од 16.03.2022. године, у седници већа одржаној 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 2885/21 од 16.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 2885/21 од 16.03.2022. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду 18П 551/21 од 17.02.2021. године, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезана је тужена да од тужилаца откупи њихове обичне акције са правом гласа, са ознакама CFI код ESVUFR, ISIN број: ..., емитента Предузећа грађевинског материјала Будућност АД Прешево, те да им на име цене за откупљене акције исплати износ од 1.193,00 динара по свакој акцији у њиховом власништву, и то у броју акција и износу појединачно наведеном у изреци одлуке, са законском затезном каматом почев од 18.11.2016. године па до коначне исплате, те је обавезана тужена да свим тужиоцима солидарно на име трошкова парничног поступка исплати износ од 932.976,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда 1Пж 2885/21 од 16.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде благовремену посебну ревизију изјавила је тужена, због погрешне примене материјалног права, ради новог тумачења права и ради разматрања правних питања од општег интереса.

Према члану 404. став 1. Закон о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтевима тужилаца као мањинских акционара за откуп акција привредног друштва над којим је спровођен поступак приватизације. Предметне акције су тужиоци, мањински акционари, стекли без накнаде у поступку приватизације друштвеног капитала Будућност АД Прешево. Након раскида Уговора о продаји друштвеног капитала који је закључен 27.06.2006. године на основу одредаба Закона о приватизацији („Сл. гласник РС“ бр 38/01...123/07) између Агенције за приватизацију, као продавца и Предузећа за путеве Врање АД Врање, као купца капитала, капитал који је био предмет продаје, подељен у акције, и акције стечене у поступку реализације приватизационог уговора су пренете Агенцији за приватизацију, а потом пренете и регистроване у Регистар акција и удела. Као акционар привредног друштва Будућност АД Прешево је у Централном регистру хартија од вредности - Јединствена евиденција акционара је, према изводу од 15.12.2016. године, Регистар акција и удела са 437.364 акције, односно 95,49% од укупног броја акција 457.979, а физичка лица поседују 4,38208% акција. Тужиоци су се обратили туженом захтевом од 17.10.2016. године као контролном акционару у смислу члана 522. Закона о привредним друштвима, ради откупа акција у њиховом власништву, са разлога што су испуњени услови за принудни откуп акција.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Ревизијски наводи туженог не представљају правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе. Исказаним ставом да мањински акционари друштва у ком је контролни акционар Република Србија имају иста права као и други мањински акционари, предвиђена одредбом члана 522. став 1. Закона о привредним друштвима на откуп акција на писмени захтев мањинског акционара, од стране контролног акционара који је стекао акције које представљају најмање 90% основног

капитала друштва, и који има најмање 90% гласова свих акционара који поседују обичне акције, нижестепени судови нису одступили од релевантне судске праксе, нити ревидент на то указује. Наведена одредба не изискује ново тумачење, па ни у односу на одредбе Закона о приватизацији. Без обзира на заштиту општег интереса као циљ Закона о приватизацији, конкретно правно питање није потребно разматрати као правно питање од општег интереса, кроз посебну ревизију.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/2020) и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према одредби члана 485. Закона о парничном поступку ревизија није дозвољена у привредним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 100.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужиоци су тужбу поднели дана 16.12.2016. године. У конкретном случају вредност предмета спора највишег побијаног дела правноснажне одлуке у односу на тужиоца ТТ износи 263.653,00 динара, што на дан подношења тужбе износи 2.134,26 евра. Наведени износ је испод законом прописаног цензуса за дозвољеност ревизије у привредном спору. Зато изјављена ревизија у конкретном случају није дозвољена.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић